

ÎNCHEIERE

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Dumitru Visternicean, Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de reprezentantul lui Nicolae Răzeșu, avocatul Viorel Chetrușca împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017,

adoptată în acțiunea reconvențională intentată la cererea depusă de Nicolae Răzeșu împotriva Galinei Cavcovschi, Vladimir Cavcovschii, Petru Bureac, Valentina Serafimciuc și Semion Gac cu privire la anularea clauzelor contractului de donație, repararea prejudiciului și compensarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

La 09 aprilie 2008, Galina Cavcovschi, Vladimir Cavcovschii, Petru Bureac, Galina Mandrabura, Valentina Serafimciuc și Semion Gac au depus cerere de chemare în judecată împotriva Anei Chiruneț, Lidiei Romaniuc, Ninei Ciornaia, Anatolie Ciornîi, Vasile Ciornîi, Olgăi Solonenco, Olgăi Fedeniuc, Svetlanei Mamaevscaia, Galinei Mamaevschi, Mariei Mamaevschi, Anatolii Mamaevschi, Dumitru Mamaevschi, Valentinei Nesterova, Nadejdei Reutchi, Nicolae Reutchi, Maiei Rabac, Valentinei Serafimciuc, Vasile Serafimciuc, Vitalie Serafimciuc, Svetlanei Solonenco, Vasile Solonenco, Victor Solonenco, Victor Svici, Mariei Bugai, Ruslanei Bugai, Mihai Cucu, Simion Dobrovolschi, Axeniei Edlovscaia, Zinaidei Edlovscaia, Alexandru Sveț, Vasile Grubleac, Vladimir Gurali, Zinaidei Edlovschi, Nataliei Loghin, Zinaidei Moisea, Boris Sclifos, Olgăi Sclifos, Anei Svisci, Aureliei Mandrabura, Iurie Mamaevschii, Mihail Tentiuc, Anatolie Bugai, Svetlanei Bugai, Tatianeii Bagatova, Serghei Cavcovschi, Ana Usatii, Varvara Cavcovscaia, Maria Gurali, Oleg Mihailov, Raisei Mihailov, Liudmilei Morari, Boris Morari, Vasile Svisci, Elenei Bureac, Lidiei Staver, Vasile Staver, Elenei Svisci, Svetlanei Svisci, Alexandrei Florea, Evghenii Prisacari, Leonid Bulgari, Claudiei Toma, Mariei Sanduleac, Ninei Rîbac, Svetlanei Prisacari, Maria Rîbac și Nicolae Razeșu cu privire la constatarea nulității contractelor de vânzare-cumpărare (vol. I, f.d. 3-6).

În motivarea acțiunii au menționat că, prin actele de primire-predare a mijloacelor fixe din 22 august 2000, Comisia de privatizare a bunurilor întreprinderii agricole CAP „Privabalt” în conformitate cu procesul-verbal nr. 6 din 22 august 2000

a transmis mijloace fixe liderilor pentru persoanele care nu au depus cereri de a li se atribui cotele-părți valorice în natură.

Astfel, prin aceste acte au fost transmise mijloace fixe pentru 117 cotași, liderului Galina Cavcovschi inclusiv 44% din clădirea uscătoriei pentru tutun, Valentinei Serafimciuc 43%, Pelagheii Verici 8% și Nălei Balanețcaia 5%.

Relevă că clădirea uscătoriei reprezintă o clădire cu două nivele, primul nivel fiind garaj ce aparține SRL „Selticagro”, conducătorul căreia este Semion Gac, iar al doilea nivel reprezintă fosta uscătorie de tutun ce aparține ca cotă-valorică la 117 cotași.

Reclamanții invocă faptul că, la 02 martie 2008 și respectiv 18 martie 2008, pârâții, fără acordul lor și a adunării generale, au înstrăinat ilegal lui Nicolae Răzeșu cotele-părți ale uscătoriei pentru tutun din s. Bălțata, r-nul Criuleni.

Solicită constatarea nulității contractelor de vânzare-cumpărare nr. 2-1/1130 din 02 martie 2008 și nr. 2-1/1676 din 18 martie 2008 prin care pârâții au înstrăinat lui Nicolae Răzeșu 77,69% din încăperea nelocativă cu suprafața de 1 306,1 m.p., situată în s. Bălțata, r-nul Criuleni.

La 29 mai 2008, Nicolae Răzeșu a depus cerere de intentare a acțiunii reconvenționale împotriva Valentinei Serafimciuc cu privire la împărțirea în natură a bunului imobil și compensarea cheltuielilor de judecată (vol. II, f.d. 212-213).

În motivarea acțiunii reconvenționale a indicat că este proprietarul cotei-părți de 80,18% din încăperea nelocativă cu suprafața totală de 1 306,1 m.p. din s. Bălțata, r-nul Criuleni, cu numărul cadastralXXXXX.

Invocă faptul că pârâții din acțiunea inițială și-au făcut publică oferta de vânzare a cotelor sale din bunul imobil litigios, fiind întocmit și procesul-verbal din 12 iunie 2007, fapt despre care au cunoscut reclamanții, însă nu și-au înaintat propunerile conform intereselor sale.

În această ordine de idei, reclamantul în acțiunea reconvențională susține că este imposibilă exercitarea posesiei și folosinței în comun a imobilului litigios.

Solicită împărțirea în natură a bunului imobil încăpere nelocativă cu suprafața totală de 1 306,1 m.p., identificat prin numărul cadastralXXXXX, amplasat în s. Bălțata, r-nul Criuleni, prin separarea cotei de 80,18% ce aparține lui Nicolae Răzeșu de cotele celorlalți coproprietari; și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin cererea reconvențională suplimentară, depusă la 22 decembrie 2008, Nicolae Răzeșu își înaintează pretențiile față de Galina Cavcovschi, Vladimir Cavcovschi, Petru Bureac, Galina Mandabura, Valentina Serafimciuc și Semion Gac cu privire la anularea clauzelor contractului de donație, repararea prejudiciului, și solicită recunoașterea lui Nicolae Răzeșu ca dobânditor de bună-credință în tranzacțiile conform cărora a devenit proprietar a 80,18% cotă-parte din bunul imobil cu statut de încăpere nelocativă, cu suprafața totală de 1 306,1 m.p., identificat prin numărul cadastralXXXXX, amplasat în s. Bălțata, r-nul Criuleni; împărțirea în natură a acestuia, prin separarea cotei de 80,18% ce aparține lui Nicolae Răzeșu de cotele celorlalți coproprietari; și compensarea cheltuielilor de judecată (vol. III, f.d. 32 verso, 41 verso, 42-43).

Judecătoria Criuleni, prin hotărârea din 23 februarie 2009 (vol. III, f.d. 53-54 recto-verso, 55-58 recto-verso), a respins ca neîntemeiată acțiunea reconvențională intentată la cererea lui Nicolae Răzeșu.

A respins cererea lui Semion Gac cu privire la anularea contractelor de vânzare-cumpărare nr. 2-1/1130 din 02 martie 2008 și nr. 2-1/1676 din 18 martie 2008, pe motiv că el nu deține cotă-parte valorică din imobilul litigios.

A admis acțiunea inițială și a anulat contractele de vânzare-cumpărare nr. 2-1/1130 din 02 martie 2008 și nr. 2-1/1676 din 18 martie 2008 prin care pârâții au vândut, iar Nicolae Răzeșu a cumpărat cotele-părți valorice în fosta uscătorie de tutun din s. Bălțata, r-nul Criuleni.

A încasat de la Nicolae Răzeșu în beneficiul Galinei Cavcovschi, Vladimir Cavcovschi, Petru Bureac, Galinei Mandabura și Valentinei Serafimciuc suma de 9208 lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată.

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 23 septembrie 2009 (vol. III, f.d. 96, 97-103), a respins apelul declarat de reprezentantul lui Nicolae Răzeșu, avocatul Viorel Chetrușca și a menținut hotărârea Judecătoriei Criuleni din 23 februarie 2009.

Curtea Supremă de Justiție, prin decizia din 11 martie 2011 (vol. III, f.d. 154-156, 157-162), a admis recursul declarat de reprezentantul pârâților în acțiunea inițială, avocatul Viorel Chetrușca.

A casat decizia Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2009 și hotărârea Judecătoriei Criuleni din 23 februarie 2009 în partea admiterii acțiunii inițiale și constatării nulității contractelor de vânzare-cumpărare, și a pronunțat în această parte o nouă hotărâre, prin care:

A respins acțiunea inițială cu privire la constatarea nulității contractelor de vânzare-cumpărare.

A casat decizia Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2009 și hotărârea Judecătoriei Criuleni din 23 februarie 2009 în partea respingerii acțiunii reconvenționale, și în această parte a trimis cauza spre rejudecare în Judecătoria Criuleni, în alt complet de judecată.

În rest, a menținut decizia Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2009 și hotărârea Judecătoriei Criuleni din 23 februarie 2009.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor din acțiunea reconvențională, depusă la 02 iunie 2011, Nicolae Răzeșu solicită suplimentar compensarea în mod solidar din contul pârâților în acțiunea reconvențională cheltuielile de judecată suportate în sumă totală de 89 825,07 lei (vol. IV, f.d. 8-10, 11).

Prin cererea de concretizare a pretențiilor din acțiunea reconvențională, depusă la 03 aprilie 2013, Nicolae Răzeșu solicită a compensa cheltuielile de judecată suportate în sumă totală de 89 825,07 lei în mod solidar doar din contul Valentinei Serafimciuc și Semion Gac (vol. IV, f.d. 131).

Prin cererea de concretizare a pretențiilor din acțiunea reconvențională, depusă la 18 februarie 2014, Nicolae Răzeșu solicită suplimentar încasarea de la Valentina Serafimciuc în beneficiul său suma de 308 000 de lei cu titlu de reparare a prejudiciului material (vol. IV, f.d. 200-202, 206 verso).

Prin cererea de concretizare a pretențiilor din acțiunea reconvențională, depusă la 05 martie 2014, de avocatul Viorel Chetrușca în numele lui Nicolae Răzeșu, solicită:

- încasarea de la Valentina Serafimciuc în beneficiul lui Nicolae Răzeșu cheltuielile de judecată în sumă de 89 825 de lei și suma de 308 000 de lei cu titlu de reparare a prejudiciului;

- anularea pct. 2.3, 2.4, 2.5 și 2.6 din contractul de donație cu delimitarea cotelor-părți din proprietatea în devălmășie, nr. 5156 din 21 noiembrie 2013 încheiat între Valentina Serafimciuc și Vladimir Serafimciuc, prin care s-a donat ½ din bunurile imobile identificate prin numele cadastrale: XXXXX
- anularea pct. 2.3, 2.4, 2.5 și 2.6 din contractul de donație cu delimitarea cotelor-părți din proprietatea în devălmășie, nr. 6157 din 21 noiembrie 2013, încheiat între Valentina Serafimciuc și Vladimir Serafimciuc, prin care s-a donat ½ din bunurile imobile XXXXX;
- restabilirea dreptului de proprietate a Valentinei Serafimciuc asupra la ½ cotă-parte din bunurile imobile cu numerele cadastrale: XXXXX(vol. V, f.d. 3-6).

În motivarea cererii de concretizare a pretențiilor din acțiunea reconvențională menționează că, prin hotărârea Judecătoria Botanica, mun. Chișinău, din 19 decembrie 2013, devenită irevocabilă prin neatacare, s-a admis acțiunea lui Nicolae Rotaru împotriva lui Nicolae Răzeșu, intervenient accesoriu Valentina Serafimciuc, și s-a încasat de la Nicolae Răzeșu în beneficiul lui Nicolae Rotari suma de 308 000 de lei.

Relevă că, prin hotărârea judecătorească nominalizată s-a constatat legătura cauzală dintre acțiunile ilegale ale Valentinei Serafimciuc și prejudiciul cauzat lui Nicolae Rotaru de către Nicolae Răzeșu. Or, conștientizând riscurile și perspectivele acțiunilor de regres a lui Nicolae Răzeșu, Valentina Serafimciuc a realizat înstrăinarea fictivă a bunurilor sale private, în scop de a face imposibilă executarea eventuală a hotărârii judecătorești și încasarea prejudiciului pe care le va adjudeca Nicolae Răzeșu.

Astfel, în acest sens au fost întocmite două contracte de donație cu delimitarea cotelor-părți din proprietatea în devălmășie, nr. 5152 din 21 noiembrie 2013 și nr.6157 din 21 noiembrie 2013, în care Serafimciuc Valentina Nicolae apare ca donator, iar Serafimciuc Vladimir Afanasie ca donatar.

Însă, aceștia fiind soț și soție nici nu au urmărit scopul de a valorifica intențiile declarate în aceste contracte, deoarece ambii au locuit și locuiesc împreună în această casă. Mai mult decât atât, donația nici nu s-a realizat propriu-zis, astfel încât donatorul nu a transmis bunurile către donatar.

Judecătoria Criuleni, prin încheierea din 30 ianuarie 2015 (vol. V, f.d. 84-86), a admis renunțarea reclamantului la acțiunea reconvențională a lui Nicolae Răzeșu înaintată față de Galina Mandrabura cu privire la compensarea din contul acesteia a cheltuielilor de judecată, și a încetat procesul în această parte.

Judecătoria Criuleni, prin hotărârea din 08 aprilie 2015 (vol. V, f.d. 119 recto-verso, 130-142), a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea reconvențională intentată la cererea lui Nicolae Răzeșu împotriva Galinei Cavcovschi, Vladimir Cavcovschi, Petru Bureac, Valentina Serafimciuc și Semion Gac cu privire la anularea clauzelor contractului de donație, repararea prejudiciului și compensarea cheltuielilor de judecată.

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 21 februarie 2017 (vol. VI, f.d. 38, 39-54), a respins apelul declarat de reprezentantul lui Nicolae Răzeșu, avocatul Viorel Chetrușca și a menținut hotărârea Judecătoria Criuleni din 08 aprilie 2015.

În consolidarea soluției adoptate, prima instanță și instanța de apel au invocat dispozițiile art. 90 lit. c), d), g), i) și l), art. 94 alin. (1) și (2), art. 96 alin. (1), art. 123 alin. (2) și art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă, art. 14, art. 220 alin. (1) și

(3), art. 221 alin. (1), art. 827 alin. (1), art. 828 alin. (1), art. 530-531, art. 533, art.536, art. 1398 alin. (1) și (2), art. 1414 alin. (1)-(3), art. 1416 alin. (1)-(4) și art.1417 alin. (1)-(2) din Codul civil.

Referitor la circumstanțele speței, au reținut că reclamantul Nicolae Răzeșu în acțiunea reconvențională nu a argumentat și nu a demonstrat legătura de cauzalitate între acțiunile Valentinei Serafimciuc și prejudiciul cauzat lui Nicolae Răzeșu în sumă de 308 000 de lei prin imposibilitatea de a încheia contractul de vânzare-cumpărare a 80,18% din imobilul cu numărul cadastral XXXXX în perioada 09 aprilie 2008 (data încheierii acordului corespunzător) – 03 iunie 2008 (ziua precedentă emiterii încheierii judecătorești din 04 iunie 2008 privind aplicarea sechestrului pe imobilul indicat).

La acest capitol s-a mai remarcat că Nicolae Răzeșu nu a contestat hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 19 decembrie 2013 privind restituirea dublei arvune. Or, prin prisma art. 633 alin. (1) din Codul civil, în cazul din speță contractul de vânzare-cumpărare a 80,18% din imobilul cu numărul cadastral XXXXX nu a fost posibil de încheiat din motive neimputabile acestuia.

Mai mult decât atât, această hotărârea nu se poate bucura de autoritatea lucrului judecat, deoarece nu a fost supusă verificării legalității de către instanțele ierarhic superioare.

La fel, s-a notat faptul că Nicolae Răzeșu pretinde că din cauza măsurilor asiguratorii instituite (sechestrul) a fost în imposibilitate de a încheia în perioada 04 iunie 2008 – 18 mai 2011 contractul de vânzare-cumpărare a 80,18%. Însă, acesta nu a probat faptul imposibilității, din vina părților, de a încheia acest contract în perioada 09 aprilie 2008 – 18 mai 2008 perioadă până la aplicarea sechestrului. Astfel, există dubii că încheierea acestui contract nu a fost posibil anume în urma acțiunilor părților din acțiunea reconvențională.

Subsecvent, prima instanță și instanța de apel au conchis că, în speță, sunt inaplicabile concluziile expuse în hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 19 decembrie 2013 referitoare la răspunderea Galinei Cavcovschi, Vladimir Cavcovschi, Petru Bureac, Valentina Serafimciuc și Semion Gac în temeiul art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă, deoarece aceasta s-a expus asupra obligațiilor unor părți neatruse în proces.

Cu referire la revendicarea lui Nicolae Răzeșu privind anularea clauzelor contractelor de donație și repunerea în dreptul de proprietate, prima instanță și instanța de apel au conchis că Nicolae Răzeșu nu a dovedit faptul că contractele de donație nu au avut intenția de a naște, modifica sau stinge drepturi și obligații civile ce reies din acestea.

Mai mult decât atât, nu pot fi acceptate alegațiile lui Nicolae Răzeșu precum că contractele de donație au fost încheiate de Valentina Serafimciuc cu scopul de a se eschiva de la unele obligații apărute în urma adoptării hotărârii Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 19 decembrie 2013. Or, contractul de donație din 21 noiembrie 2013 a fost încheiat până la pronunțarea hotărârii judecătorești din 19 decembrie 2013.

Prin urmare, clauzele contractelor de donație, contestate în speță, nu sunt fictive, deoarece au fost executate de părți și au produs efecte juridice, donatarul primind de la donator și dobândind bunurile imobile ce au servit obiect al acestor contracte, înregistrându-și dreptul de proprietate asupra acestora.

Succesiv, prima instanță și instanța de apel au notat că Nicolae Răzeșu nu a prezentat probe care ar certifica faptul că serviciile de asistență juridică și onorariul avocatului achitate în baza bonului prezentat au fost prestate în cadrul examinării prezentei cauze civile. La fel, s-a remarcat că Nicolae Răzeșu înaintând pretenții față de cinci pârâți, nu a argumentat cine anume este obligat să compenseze cheltuielile de judecată în volum deplin și nu în mod solidar de la toți pârâții din acțiunea reconvențională.

La 05 februarie 2018, reprezentantul lui Nicolae Răzeșu, avocatul Viorel Chetrușca a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei recurate și a hotărârii Judecătoria Criuleni din 08 aprilie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărâri în sensul admiterii acțiunii reconvenționale.

În motivarea recursului menționează că, prin prisma art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în speță, urma a se tine cont de esența deciziei Curții Supreme de Justiție nr. 2ra-2/2011 din 11 martie 2011 și de hotărârea Judecătoria Botanica, mun.Chișinău nr. 2-4396/13 din 19 decembrie 2013, precum și urmau a fi aplicate dispozițiile art. 90, art. 94, art. 96 și art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă și art. 14, art. 220, art. 221, art. 521, art. 827, art. 828, art. 530 și art. 1414 din Codul civil.

În acest context, reprezentantul recurentului, invocând dispozițiile pct. 22 din Hotărârea nr. 3 adoptată de Plenul Curții Supreme de Justiție la 09 iunie 2014, relevă că instanța de apel a ales să declare drept irelevante argumentele și probele cele mai importante, fără a explica motivele aceste concluzii.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din următoarele motive.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Ab initio, instanța de recurs consideră că, în speță, calea de atac a fost demarată în interiorului termenului legal, deoarece din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017, însă, aceasta a fost expediată participanților la proces prin scrisoarea de comunicare a actului de procedură cu numărul de ieșire 5499 din 05 mai 2017 (vol. VI, f.d. 55), iar cererea de recurs a fost depusă la 05 februarie 2018, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe prima filă a cererii de recurs (vol. VI, f.d. 65).

Completul de admisibilitate apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate alegațiile reprezentantului recurentului conținute în cererea de recurs, or, conform prevederilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Analizând memoriul cuprins în cererea de recurs, completul de admisibilitate evocă faptul că argumentele invocate în acesta (vol. VI, f.d. 65-68), în esența lor, sunt similare alegațiilor inserate în cererea de apel motivată (vol. V, f.d. 176-178). Astfel se deduce că cererea de recurs *de facto* este o transpunere a motivelor din cererea de apel.

Prin urmare, acestea nu pot fi reținute de către completul de admisibilitate, deoarece recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că în cererea de recurs formulată, reprezentantul recurentului nu a evidențiat memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la reiterarea unor circumstanțe factice care au fost supuse examinării în ordine de apel.

În acest sens, urmează a se evidenția faptul că nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera nelegalitatea hotărârii.

Completul de admisibilitate constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, în esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art.432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Mai mult decât atât, acestea deja au fost supuse examinării și aprecierii juste de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare, și nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ca urmare, necorespunderea recursului exigențelor prestabilite în art.437 alin.(1) din Codul de procedură civilă și care nu conține esența și temeiurile lui, argumentul ilegalității actului de dispoziție atacat, precum și propunerile respective, constituie temei de inadmisibilitate a recursului în cauză.

Ipoieza relevată certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece reprezentatul recurentului nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului reprezentantului recurentului cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67*). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de reprezentantul lui Nicolae Răzeșu, avocatul Viorel Chetrușca nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că reprezentantul recurentului a depus prezenta cerere de recurs după ce Nicolae Răzeșu a avut posibilitatea de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „*Levages Prestations Services*” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (*Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67*)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul lui Nicolae Răzeșu, avocatul Viorel Chetrușca împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, –

d i s p u n e :

A considera inadmisibil recursul declarat de reprezentantul lui Nicolae Răzeșu, avocatul Viorel Chetrușca împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017, adoptată în acțiunea reconvențională intentată la cererea depusă de Nicolae Răzeșu împotriva Galinei Cavcovschi, Vladimir Cavcovschi, Petru Bureac, Valentina Serafimciuc și Semion Gac cu privire la anularea clauzelor contractului de donație, repararea prejudiciului și compensarea cheltuielilor judecată,

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Dumitru Visternicean

Nina Vascan